

Algunes reflexions entorn al MUSEU D'ART, ARA I AQUÍ.

Els Museus d'art encara conserven un cert aire elitista que sovint els relega a un espai regit per valors immutables i universals i ,per tant.....de visita turística "obligada".

Com agents educatius molt potents, el Museus d'art no pot quedar reduïts a un luxós espai "guardamobles".

Com a fruit d'una societat que és el Museu no pot ser neutre i ,menys encara, regit per valors immutables i universals.

El Museu conservatori s'ha de transformar en institució cultural, oberta i flexible.

Com a lloc d'exigència i punt de referència del saber, el Museu ha de ser accessible a la deliberació cultural...facilitar veritables intercanvis i crítiques i sempre assumint el risc de dessacralitzar-lo.

Cal veure el Museu d'art com un lloc idoni per a l'aprenentatge vivencial i la transformació del teixit social.

L'art es una eina perfecta per despertar la curiositat i la creativitat i el camí per a l'exploració i la descoberta.

En aquest sentit, el Museu contribueix a la identificació i expressió dels diversos sentiments i, conseqüentment, fa que avancin els processos de desenvolupament personal.

D'aquí que, el Museu d'art s'ha de posicionar com a lloc idoni per a l'estimulació, l'experimentació i la reflexió com a motor per l'adquisició de coneixement, esdevinguin actors vius.

El Museu ha d'esdevenir un espais ric i estimulants que conformi escenaris creatius de qualitat i creï vincles emocionals amb l'art. Un espai que aporti experiències creatives úniques i significatives.

És a dir, el Museu d'art vist com un espai que cobreix les necessitats perceptives i motrius dels ciutadans i que facilita la relació dels usuaris amb el seu entorn.

Jordi Pericot maig, 2017